

venstre for regeringen har fremsat. Det er det, som er virkelighed nu.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Helge Adam Møller præciserede meget, at han var med dengang under den kolde krig, og det vil sige, at han ikke kan undskyldes på samme måde som den lange række af yngre Venstre-folk. De kan undskyldes, fordi de ikke har noget direkte kendskab til det, de taler om, men det har hr. Helge Adam Møller.

Derfor vil jeg godt bede ham bekræfte, som han i og for sig også sagde i sin tale, at vi godt vidste dengang, at der var angrebsplaner både fra Warszawapagten og fra NATO. En af NATO's angrebsplaner – det vil jeg godt bede hr. Helge Adam Møller bekræfte, det ved han jo helt ned i detaljerne – hed AirLandBattle, den blev afprøvet under Golfkrigen, den var ikke uden effekt, vil jeg sige. Sovjetunionen havde det også, det vidste vi jo alle sammen godt. Det vil jeg godt bede hr. Helge Adam Møller bekræfte.

Kl. 17.15

Så den sensation, som de unge Venstreordførere fremførte, nemlig at der var afsløret en angrebsplan, vidste vi sådan set alle sammen godt i 1980'erne. Det er bare for at få disse ting gjort konkrete, få dem ned på det saglige plan og få debatten ind på sporet.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil først takke hr. Helge Adam Møller for en i sandhed stor interesse for Socialdemokratiet. Det er da rart at vide, at man har sådan en interesse for Socialdemokratiet.

Jeg vil så spørge hr. Helge Adam Møller: Hvis det i 1980'erne var så besværligt med den politik, som stik imod, hvad også hr. Helge Adam Møller mente skulle være politikken, skulle administreres af den borgerlige regering, hvorfor udskrev man så ikke valg og fik afklaret, om der var opbakning til politikken i befolkningen? Det er jo det gode spørgsmål, og det kan være, at hr. Helge Adam Møller vil svare på det. Det var ikke noget, som Venstres ordfører eller Venstre-folk ville svare på før.

Så vil jeg også spørge, om hr. Helge Adam Møller er enig i det, som udenrigsminister Per Stig Møller i dag skriver i Jyllands-Posten, nemlig at Uffe Ellemann-Jensen som formand for Det Danske Center for Internationale Studier og

Menneskerettigheder er garant for, at når det her studium i den kolde krig skal føres til ende, bliver det et studium, som tilgodeser borgerligheden. Det er sådan det, der er essensen i det, som hr. Per Stig Møller i dag skriver i Jyllands-Posten. Er hr. Helge Adam Møller enig i det, og synes han, at det er en god, betryggende og objektiv måde at gå til sagen på?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er fuldstændig enig i det, der står i den spændende artikel, som udenrigsministeren har skrevet i dag, og også i det, som han skriver i forbindelse med Uffe Ellemann-Jensen. Læg mærke til, at det jo skrives som et svar, fordi der er visse borgerlige, der har været ude at sige, at her kan man ikke få undersøgt alt. Men det er jo netop det, vi har draget omsorg for. Alle forskere kan komme ind og få adgang til nøjagtig det samme materiale som DUPI's forskere har adgang til. Alle historikere kan få nøjagtig det samme materiale, hvad enten det er Bent Jensen, borgerlige eller ikkeborgerlige, eller hvad det ellers måtte være.

Så skriver udenrigsministeren også, hvis jeg husker rigtigt, meget om den tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, herunder bl.a. at han ikke kan blande sig i undersøgelsen. Sådan er det jo for ham, ligesom det er for hr. Jeppe Kofod og mig. Det kan vi heller ikke blande os i, og det skal vi heller ikke. Men vi skal sikre os, at de, der skal lave den, får frie hænder, så de kan grave både i borgerlige og socialistiske partier og alle andre relevante steder.

Hr. Aage Frandsen har jeg allerede svaret. Alle forskere får nøjagtig samme forhold som DUPI. Der kan selvfølgelig være enkelte steder, hvor hverken DUPI eller andre forskere får adgang, hvis der er hensyn til fremmede magter, eller hvis det er noget, der stadig væk er aktuelt efterretningsmæssigt. Sådan er dét, sådan er reglerne. Ellers får alle samme adgang.

Til hr. Keld Albrechtsen, der siger, at NATO havde angrebsplaner ligesom Warszawapagten: Jeg har faktisk været soldat fra den 2. juli 1962 og indtil den 30. november år 2002 og været højt clearet. NATO havde ikke nogen angrebsplaner. Det var jo også derfor, at man opstillede forsvaret, således at alle styrker her i Europa rykkede tæt frem til Jerntæppet. Der stod de amerikanske styrker nede i Sydtykland, der stod de engelske, og der stod de tyske. Hele Jyske Division sendte vi ned til Kielerkanalen. Hvis man skal